

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/117/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010362
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3815010362.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi samosudkyňou JUDr. Noemou Turanovičovou v trestnej veci obžalovaného Y. T. na hlavnom pojednávaní dňa 3.2.2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný Y. T. (B.. XX.X.XXXX), O. X. L., O. Č. P. P. P. Ú. B. P. O. C. U. H. B. P. P. N. P. N. O. P.,
je vinný, že:

od presne nezisteného dňa v septembri 2014 do 24.3.2015 v Prievidzi, v dome L. V. X, sa pod vplyvom toluénu asi štyrikrát vyhrážal zabitím svojej matke W. Y. a u poškodenej vzbudil dôvodnú obavu, že vyhrážky uskutoční,

t e d a :

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe, pretože ho spáchal na blízkej osobe - matke,

t ý m s p á c h a l :

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, v spojení s § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a § 127 odsek 4 Trestného zákona,

a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní, ktoré v zmysle § 252 odsek 3 Trestného poriadku konal v neprítomnosti obžalovaného Y. T. (ďalej len obžalovaný), sa oboznámil s výpoveďami obžalovaného z prípravného konania, pretože využili zákonné právo svedka nevypovedať v zmysle § 263 odsek 4 Trestného poriadku, sa oboznámil s výpoveďami svedkyne W. Y. (ďalej len poškodená), T. T., z prípravného konania, vypočul svedkyňu Y. H., oboznámil sa s výpoveďou svedka T. N. z prípravného konania, oboznámil sa so znaleckým posudkom č.l. 94-107, listinnými dôkazmi.

Obžalovaný vo svojich výpovediach v prípravnom konaní poprel, žeby sa svojej matke - poškodenej bol vyhrážal ujmu na zdraví alebo živote, nedopustil sa voči nej ani žiadneho fyzického napadnutia, pripustil, že matke robil schválnosti, keď bol na ňu nahnevaný, tak jej rozrezal elektrický kábel od televízora, poškodil jej vetrovku. Poškodená bývala (ako on) u starej mamy, ktorá ho i vychovávala, hrá na automatoch, je psychiatrický pacient, so starou matkou mávala konflikty.

Poškodená v prípravnom konaní vo výpovediach v spise na č.l. 67-69, 70, 74, vypovedala, že obžalovaný býval s ňou a jej mamou, každý má svoju izbu. Syn fetuje toluén, nepracuje, živí ho jej matka - svedkyňa T. T.. Keď sa obžalovaný vrátil z výkonu trestu odňatia slobody, začal jej robiť schválnosti, trhal jej oblečenie, prepichol topánky, odrezal jej kábel od televízora. Syn - obžalovaný sa jej začal vyhrážať asi v septembri 2014, vyhrážal sa jej po tom, keď mu kázala, aby niečo urobil v záhrade, nech začne niekde robiť, normálne žiť. Povedal jej, že ju „zajebe“, odvtedy sa jej vyhrážal asi 4- krát, naposledy v marci 2015. Na tieto slová mu nič nepovedala, zamkla sa vo svojej izbe, počkala, kým bude v normálnom stave. Takto sa jej vyhrážal, keď bol pod vplyvom toluénu. Tieto vyhrážky boli ním povedané pri ich vzájomných hádkach, kedy mu i ona vulgárne nadávala, sčasti mohol byť i vyprovokovaný jej vinou, pretože niekedy zbytočne na neho vyletela. Nedopustil sa voči nej žiadneho fyzického násillia, nikto nebol priamym svedkom týchto vyhrážok. Obavu z toho, že by jej syn fyzicky ublížil na zdraví, nemá. Vo výpovedi na č.l. 70-73 z 28.5.2015 ďalej uviedla, že vyhrážal sa jej zabitím, robil tak dennodenne, mala z toho strach, tieto vyhrážky by nehovoril, keby nefetoval, správal sa ako nepríčetný. Chcela by, aby sa liečil súdnou cestou. I ona sa lieči na psychiatrii už od svojich 18 rokov. Syn pomáha v záhrade, keď bol „čistý“, dalo sa s ním komunikovať, pomáhal v záhrade, pri rôznych prácach, nemá záujem, aby bol odsúdený, len aby sa liečil.

Svedkyňa T. T. v prípravnom konaní vo výpovedi na č.l. 80-82 vypovedala, že po tom, čo sa obžalovaný vrátil z výkonu trestu odňatia slobody, vznikali medzi ním a jeho matkou - poškodenou nezhody, viackrát počula, ako sa hádajú, obžalovanému napr. vadilo, že poškodená neprispieva na spoločnú domácnosť, napriek tomu stále v izbe má zapnutý televízor, preto ju obžalovaný odpojil. Podľa nej nie je pravda, že poškodenej prestrihol šnúru od televízora, poškodil oblečenie. Určite nepočula, žeby sa jej vyhrážal zabitím, ako ho pozná, určite toho by nebol schopný. V domácnosti prebiehali hádky, neprebíhal však žiaden intenzívnejší konflikt. Podľa nej si vyhrážky poškodená vo veci sp. zn. 3T/117/2015 vymyslela.

Svedkyňa Y. H. nebola priamym svedkom žiadnych vyhrážok zabitím, ani z dvora nepočula žiaden konflikt, žiaden konflikt nevidela, ako suseda sa viackrát rozprávala s poškodenou, tá sa jej na obžalovaného sťažovala, sťažovala sa jej, že fetuje toluén, že pod jeho vplyvom je agresívnejší a vtedy sa ho i bojí. Hovorila jej i, že sa jej vyhráža zabitím, malo sa to stať asi v máji, nehovorila prečo, že mu ona len povedala, aby bol ticho. Z domu a dvora obžalovaného, podľa nej, bolo cítiť pach toluénu. Keď bola na návšteve, obžalovaný sa s poškodenou obchádzali, ani sa spolu nerozprávali. Vie, že poškodenej poškodil nejaké oblečenie.

Svedok T. N., s výpoveďou ktorého sa súd z prípravného konania oboznámil, rovnako nebol svedkom žiadneho konfliktu, pri ktorom by sa obžalovaný bol poškodenej vyhrážal zabitím, bol svedkom konfliktu a vtedy sa obžalovaný vyhrážal poškodenej vulgárnym spôsobom, že ju udrie. Išlo však o vzájomný konflikt, pri ktorom obaja na seba kričali.

Súd sa oboznámil so znaleckým posudkom č. 21/2015, z ktorého vyplýva, že u obžalovaného sa nejedná o osobu závislú od požívania omamných a psychotropných látok, znalec neodporučil ani obžalovanému uložiť žiadne ochranné liečenie.

Súd návrh obhajcu na doplnenie dokazovania pribatím znalca z Odboru zdravotníctvo - psychiatria na posúdenie a zodpovedanie otázok, súvisiacich s vyšetrením duševného stavu svedka - poškodenej, odmietol, pretože na vykonanie takéhoto dôkazu nevzhliadol zákonné dôvody, pretože zo žiadneho vykonaného dôkazu nevystali pochybnosti, týkajúce sa schopnosti svedka prežiť udalosť si zapamätať a tieto následne reprodukovať. Fakt, že ide o osobu, ktorá sa už dlhodobo lieči na svoje primárne ochorenie na psychiatrii, nenavodzuje bez akýchkoľvek ostatných dôkazov resp. skutočností dôvod nutnosti takéhoto dokazovania.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, 2 písmeno b) Trestného zákona (pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba) sa, okrem iného, dopustí ten, kto sa vyhráža smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe - matke.

I keď obžalovaný jednoznačne poprel použitie akýchkoľvek vyhrážok voči poškodenej, vzhľadom na oboznámené výpovede poškodenej z prípravného konania, predovšetkým jej výpoveď z 10.4.2015, kedy vypovedala, že sa jej syn vyhrážal so slovami „...že ju zajebe...“ a jej opakované zdôrazňovanie, že z vyhrážok syna má strach, dôvodnú obavu o jej život, výpoveď tejto svedkyne z 11.4.2015, kedy opäť použitie týchto vyhrážok obžalovaným potvrdila a ďalej i uviedla, že sa v strachu zamkla v izbe a počkala, kým bude syn v normálnom stave, mal súd preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, popísaného v skutkovej vete podanej obžaloby, a toto jeho konanie napĺňa zákonné znaky prečinu podľa § 360 odsek 1, 2 písmeno b) Trestného zákona. Je síce pravdou, že táto svedkyňa v ďalšej svojej výpovedi už zmiernuje svoju obavu z obžalovaného, túto jej výpoveď súd hodnotí ako nevierohodnú, motivovanú snahou zmierniť a rozhodne nepriťažiť obžalovanému - svojmu synovi. Realnosť existencie obavy poškodenej z použitých vyhrážok súd vzhliadol v samotnej trestnej minulosti obžalovaného a tej súvislosti vedomosti poškodenej o osobe, ktorá sa jej hrozí a spôsobilosti obžalovaného svoje hrozby naplniť, osobe so sklonmi k násilnej trestnej činnosti, ako i v tom, že v strachu využila možnosť oznámiť konanie obžalovaného na zriadenú tiesňovú linku zriadenú pre týrané ženy a deti. Bez existujúcej obavy by poškodená nevolila túto možnosť a určite by nežiadala políciu o pomoc, nepodávala by trestné oznámenie. V zhode s ňou uvádzanými skutočnosťami o použití vyhrážok a obave vypovedala i svedkyňa Y. H., ktorej o požití hrozieb a strachu zo syna vypovedala poškodená ako susede, s ktorou mala dobrý vzťah. Ostatní vypočutí svedkovia, ktorí boli priamymi svedkami prebiehajúcich konfliktov medzi obžalovaným a poškodným, nepočuli, žeby bol sa poškodenej vyhrážal zabitím, potvrdili len konflikty, no vzájomné konflikty, kedy i poškodená kričala na obžalovaného.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam, dôkazom, potom súd dospel k záveru, že konaním obžalovaného došlo k naplneniu zákonných znakov prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, 2 písmeno b) Trestného zákona, pretože obžalovaný sa svojej matke vyhrážal smrťou resp. inými vyhrážkami, aké má na mysli táto skutková podstata, pretože použil vyhrážky, ktoré boli spôsobilé vzhľadom na okolnosti, za ktorých boli použité, vzbudiť reálne dôvodnú obavu.

Súd sa oboznámil i so znaleckým posudkom č.l. 94-107, z ktorého vyplynulo, že u obžalovaného sa nejedná o osobu závislú od omamných a psychotropných látok, znalec nenavrhne z tohto dôvodu uložiť obžalovanému žiadne ochranné liečenie.

Štát chráni občianske spolunažívanie pred neoprávnenými zásahmi zo strany tretích osôb. Obžalovaný porušil tento záujem spoločnosti.

Súd sa oboznámil i s listinnými dôkazmi, správami a charakteristikami osoby obžalovaného, správy č.l.121, 123, z ktorých vyplýva, že v mieste trvalého bydliska sú o obžalovanom známe len evidenčné údaje, priestupkovým orgánom nebol postihnutý v priestupkovom konaní. Obžalovaný bol dvakrát súdne trestaný - odpis registra trestov č.l. 122, rozhodnutia č.l. 124-126, 127-129, naposledy rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/212/09 z 21.9.2019 - pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, 2 písmeno d) Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený z probačným dohľadom uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4Pp/37/14 z 11.7.2014, so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky, zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, povinnosť sa zamestnať.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, jeho následok, zohľadniac i osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy, zohľadniac i ostatné okolnosti, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, u obžalovaného súd nevhliadol žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, priznajúc a vzhľadnuc u neho jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona - že už bol za trestný čin odsúdený a tým bolo pri ukladaní trestu potrebné použiť ustanovenie § 38 odsek 4 Trestného zákona, pretože prevyšovali u jeho osoby priťažujúce okolnosti nad poľahčujúcimi, a potom dospel k záveru, berúc do úvahy i skutočnosť, že daného skutku sa dopustil krátko po tom, čo bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody za veľmi závažný úmyselný trestný čin, v čase plynutia skúšobnej doby tohto podmiennečného prepustenia, že trest v prvej polovici upravenej trestnej sadzby, trest v trvaní 16 mesiacov nepodmiennečne, predovšetkým vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, pre výkon ktorého obžalovaného zaradil v zmysle § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, pretože už bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody, a preto ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, bude plniť účel trestu z pohľadu individuálnej ale i generálnej prevencie. Takýto trest súd hodnotil ako primeraný, zákonný a spravodlivý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.